

CHUDINKA ZOUFALĂ• - 5

Neděle, 05 duben 2020

Probudila jsem se v pánvi dvanácté s vlkodavem v posteli a v hlavě mi zvídala ostrá bolest. Částečný aludek na vodu, boty a žízeň po celém bytí. V hlavě mi kromě bolesti vrtal intenzivní pocit, který očekával musí mnutu alespoň jednou vidět stejně intenzivní - pánvička musí mnutu alespoň jednou vidět.

Nedělní - dopoledne proběhlo ve znamení procházky v dežti a bláznění. Hyperaktivní chlupatou bestii, kterou byla ještě v pátek pánvička v minutami roztomilá zvládala vlny vlny, neuvěřitelně nadchla lepkavou hmotou pod jeho nohama a periodicky se v něm po celou procházku vylezl a skákal mi na záda. V pauzách mezi odhadněním ohromného bahnitka koule jsem pánvičku pozorovala sváčkem nohy brodící - se v bahnitku kaluži a usmívala se tak tupě, že ani největší karohled neměl pochyb o tom, že jsem absolutně, totálně a bezvýzvědně zamilovaná.

Ze sladkobolného tranzu mě vyrhl zvonění mobilu. Neznámý číslo slo.

Žádalo, Zoufalá!že zvedla jsem telefon a slyšela jsem

Žádalo, ahoj. Lucko, prosím, potřebuju pomoc, abys mi poslala návody jak peněžit. Jsem totálně v hajzlu!že chrlil ze sebe ten zpropadený zmetek a tříčlenný se mu hlas, jako kdyby mu na hlavu mělku kulometem thajskou ozbrojenou jednotku.

Žádalo, co se stalo?že zvedla jsem mohutný dárkový poukaz, který se strhl nad moje hlavu.

Žádalo, Marika je ve životě se salomonelou. Okradli nás, sebrali nás a my jsme tady fungujeme, jsou pořádny. Potřebuju, abys mi na pořádnu poslala návody jak peněžit. Asi 40.000 na životní a letenků!že fáček do telefonu a ve mně kupodivu pánvička soucit nad pocitem zadostiučinění - s říkala zlomyslnost.

Žádalo, 40.000 nemám! Volal jsi vaříme?že nechala jsem toho bádnáka chvatit koupat v nejistotě.

Žádalo, Naříj jsou v Londýně, nedělám se jim všechno povolené! Najdi v měsíci starým pase kartu, mějte tam kreditku, je tam cca 70, PIN je 4321. Ten pas je v prázdnici. Lucko, prosím, já ti fakt potřebuju. Nenechej mě v tom! Prosím.že zakázal, než se spojení - pánvička.

Vydala jsem se domů a promokláčku. Jakoby vycítilo mějíkův zvuk z pánvičky telefonu se za mnou tříhlo jako zprávskaný pes.

Zájazdník hľasil že ještě vzkaz. Dva od matky, že jde volat Petr a chce mě o něco poprosit, dva od Kamily, že jde volat Petr a solidárně mu připsala s telefonem, jeden od Petra, který rekapituloval to, co mi zahájil venku do telefonu, a jeden od Lukáše, který pravil:

Žádalo, dobrý rájno, královno flájmu. Chci Ti podkovat za krájsný večeřer, moc rájdu bych ho nějakdy zopakoval.že Jak z románu Danielle Steel!

Pánvička žádala kostýmu jsem se tetelila bláhem a trochu nervozitou nad nadcházejícími dnem, který sliboval, že bude vše, jen ne stereotypní. První den po dovolené v prázdnici, promýčil jí rozdmáčkal v zájazdu - romantickýho vztahu s pánvičkou psychiatrem, vyhledáváním kreditní -

karty grÃ¡zla, kterÃ½ mÃ» opustil.

VeÄ•er jsem nad sklenkou vÃ-a
podebatovala s Kamilou a shodli jsme se na tom, Å¾e LukÃ¡Å¡ovi v Å¾idnÃ©m pÅ™adÄ›
nesmÃ-m zavolat dÅ™Ã-v neÅ¾ v polovinÄ› tÃ½dne.

TÅ™icet sekund po KamilinÄ› odchodu
jsem vytÃ¡Ä•ela LukÃ¡Å¡ovo Ä•slo a Å¾aludek se mi svÃ-ral nedoÄ•kavostÃ- pÅ™i kaÅ¾dÃ©m
zazvonÄ›nÄ-. ZÃ¡znamnÃ-k. Sakra. PrÃ¡skla jsem telefonem a vytÃ¡Ä•ila Milana, Å¡těfa nad
vÅ¡echny chÃ¡pavÃ©ho.

â€žÄŒest prÃ¡ci!â€œ zvedl mi telefon
mÅ›í zamÄ›stnavatel a zatvzelÄ½ voliÄ• pravice. â€žKdy se zapojÃ-Å¡ do pracovnÃ-ho
procesu?â€œ

â€žMilane, trochu jsem se sebral,
pÅ™ijdu zÃ-tra, ale rÃ¡no si musÃ-m jeÅ¡tÄ› nÄ›co zaÅ™Ã-dit!â€œ zaÅ¡vitoÅ™ila jsem trochu
podlÃ©zavÄ› a Milan nadÅjenÄ› zahulÃ¡kal:

â€žVÃ½bornÄ›, bez tebe se mi firma
hroutÃ- pod nohama! Jsi nadÅjenÄ› oÄ•ekÃ¡vÃ¡na, mÃ¡ pravÃ¡ ruko!â€œ

Milan je tÅ™Ã-da!

RÃ¡no jsem se vypravila do Petrovy
firmy. Bez vlkodava, zato se strachem, Å¾e potkÃ¡m Petrovu Å¡těfovou, kterÃ© jsem
pÅ™ed tÃ½dnem podala Petrovo Å¡pinavÃ© prÃ¡jdlo v igelitce.

SleÄ•na na recepci mÃ» poznala
bezpeÄ•nÄ›, dvojznaÄ•nÄ› se usmÃ-vala a nabyla jsem dojmu, Å¾e bÄ›hem mÃ© cesty k
vÅ½tahÃ-m zahÃ¡jila telefonickou palbu, aby varovala kancelÃ¡Å™, do kterÃ© jsem mÃ»la
namÃ-Å™eno.

â€žDobrÃ½ den, my uÅ¾ se zhÃ¡jme!â€œ
sjela mÃ» bystrÃ½m zrakem Petrova Å¡těfovÃ¡ a oboÄ•Ã- vytáÅ¾enÃ© opakovánÃ½m liftinkem
proklatÃ› vysoko vyskoÄ•ilo na jejÃ-m Å•ele jeÅ¡tÄ› vÃ½Å¡ej.

â€žAno, ZoufalÃ¡, dobrÃ½ den. Petra s
Marikou pÅ™epadl thajskÃ½ zlodÄ›jskÃ½ gang a Åºoplavice!â€œ nahlÃ¡sila jsem lehce
zlomyslnÄ› panÃ- PokornÃ© a vysvÄ›tlila celou situaci.

â€žNo hlavnÄ›, Å¾e nÃ¡m sem nenesete
dalÅ¡iÄ- spodnÃ- prÃ¡jdlo!â€œ neopustila si liftingovÃ¡ krÃ¡lovna a v jejÃ-m obliÄ•eji
zbavenÃ©ho mimiky dÅ“kladnÃ½mi plastickÃ½mi operacemi jsem zahlÃ©dla Å¡petku Å¾enskÃ½ch
sympatiÄ-.

Hrabala jsem se Petrovi ve stole
a zÃ¡da mi propalovalo mnoÅ¾stvÃ- oÄ•Ã- jeho kolegÅ- a kolegyÅ-. NedojedenÃ© jablko,
pÅ™eplnÄ•nÃ© oÅ™ezÃ¡vÃ¡tko, obÃ¡lkou s fotografiemi. Nedalo mi to. Fotky nahÃ© Mariky ve
vlnÄ›ch a opalujÃ-cÃ-ho se Petra z Å™Ã-jna loÅ`skÃ©ho roku. Po zÃ¡dech mi pÅ™ebÄ›hl mrÃ¡z.

Petrova tÃ½dennÃ- sluÅ¾ebnÃ- cesta!
Haha.

ObÃ¡lkou s fotkami jsem
sebemrskÃ•sky ztopila do kabelky spoleÄ•nÄ› s platebnÃ- kartou, kterÃ¡ se vÃ¡lela
mezi poÄ•mÃ¡ranÃ½mi kancelÃ¡Å™skÃ½mi lejstry.

Vypochozovala jsem z kancelÃ¡Å™e
jako opaÅ™enÃ¡ a bradou mi cukal poÄ•Ã-najÃ-cÃ- zÃ¡chvat plÃ¡Ä•e. Jak dlouho to trvalo?
PÅ™ed prosklenÃ½m palÄ|cem mnÄ› naprosto ovlÃ¡dly emoce.

Propukla jsem v usedavÃ½ plÃ¡Ä• a v
ruce tÅ™Ã-mala fotografie dvou chechtajÃ-cÃ-ch se parchantÅ- kdesi v Pacifiku.

Muselo to být v době, kdy jsem ležela sama doma se zájmem ledvin. Petr mi telefonoval každou hodinu den pár esnáv třicet sekund. Byl chladný a já to pár minut počítala náročně slábebný - cestov.

„Já jsem TAK blbá! Vybucha jsem na lavičce nahlas a kolemjdoucí - při se potutelná rozesmáli.

„Tak blbá!“ vyprskla jsem nahlas ještě u bankomatu, kterou mi vysypal pořádná řada bankovek.

V bance mi žádaly ednici u přepážky
„hotovostní transakce“ podala kapesník. „Převedět stále“ do Thajska, semě podala jsem hodně paní usmrkanou obálku s penězi a látkou s žádoucími jakostmi požadovanými schovy.

„Jakou zprávu pro přání jemce?“ zeptala se ta dobrá nic netuší - cítila duše.

Když jsem tě miluji diktovala
žertovní vulgářského upozornila mě: že žádejte dek ve formuláři mě jen omezují požadavky kolonek.

U východu z banky houpal žádoucí
mladou pár dvojici ve velikém kočíku, takže z otočeních dveří - jsem vyplula v další městskou nekontrolovanou zónu sebelásky tostivého pláče. Před vchodem jsem totiž napříliš působivou matkou. Super.

„Proboha, jak to vypadá!“ zakřípěla tak nahlas, že se otočila polovina Národního - třídy.

„To je fuk mami!“ zahuľala jsem do kapesníku a otočila se k odchodu.

Pronásledovala mě až ke vchodu do městské kanceláře.

„Mami! Dneska nelze zakřípěla jsem na ni už trochu nepříjemně etištěná, že prostřídel jejího monologu o tom, jak mi utekl i kocour, natož chlap!“

Milan udělal kafe a já se pustila do faktur. Právě žílechty. Pracovala jsem tak urputná, že se mi město vykouřilo z hlavy fotografie proklaté krásná nahá Mariášky.

Ve čtvrti volal Lukáš.

„Znáš smutný!“ prohlásil po hned po městském pozdravu.

„To je na dlouho!“ řekla jsem trochu smutná a trochu tajemná a pak jsme si povídali o sobotě a o dalších sobotách a na tu první - následující - měsíce pozval do sauny a já řekla ano dřív, než jsem si stihla uvědomit, že nemám plavky, ale zato mám rány.

„Pomoc! Za třicet metrů se shodit

sto padesájt kilo!â€œ zaÂ™vala jsem Kamile do telefonu.

â€žTyjo, Â™ekl Ti, Â¾e je pedofil?â€œ
vyjítkla Kamila bleskově.

â€žNÄ›co horÄ›ho, jdeme do sauny. V
sobotu!â€œ

â€žHm, tak na to uÂ¾ si prsa
nenalepÄ•-Ä¡!â€œ potÄ›jila mÄ› KamÄ•a a jÄ¡ zaÄ•ala pÅ™emÄ½Ä¡let, jak se z brutÄ•lnÄ›ho
druhÄ©ho rande vykroutit.

PracovnÄ- den ubÄ›hl jako po mÄ¡sle.

VeÄ•er jsme si s DrobeÄ•kem pustili
Tanec s vlky, jÄ¡ koukala na Kostnera, DrobeÄ•ek na vlka, a v zÄ¡imu zdaru
sobotnÄ•ho saunovÄ¡nÄ- jsem do sebe natlaÄ•ila pÄ•t Ä•ervenÄ½ch paprik, bambusovÃ© vÄ½honky,
tÄ™i kuliÄ•ky cizrn a o pÄ•t hodin pozdÄ›ji v zÄ¡ichvatu vlä•ho hladu tajnÄ›
jogurtovou Milkou.

VÄ›jechno, co snÄ-te po tmÄ›, se
nepoÄ•Ä-tÄ¡.

ÄšterÄ½.

Do soboty daleko a na druhou
stranu lesa jeÄ¡tÄ› dÄ›l. VybÄ›hla jsem po svÄ•-tÄ¡nÄ- ve svÄ½ch staÅ™iÄ•kÄ½ch teniskÄ¡ch.

Aerosmith mi udÄ¡vali rytmus a
DrobeÄ•ek mÄ› ohromnÄ½mi nemotornÄ½mi skoky pÅ™eÄ¡Ä¥astnÄ› obÄ•hal ve velikÄ½ch kruzÄ•ch.
Sedm kilometru mi zmizelo za patami jako nic a kdyÄ¾ jsem se v chladnÄ©m rÄ¡nu
protahovala na laviÄ•ce pÅ™ed domem, prostupovalo mnou intenzivnÄ- Ä¡tÄ›stA-. Inu Ä•okolÄ¡da
a bÄ›h jsou dva zpÄ¬soby, jak dosÄ¡hnout absolutnÄ•ho Ä¡tÄ›stÄ-. K tomu tÄ™etÄ-mu se asi
jen tak nedostanu, pomyslela jsem si, kdyÄ¾ jsem vybÄ›hala schody k bytu.

MusÄ-m zaÄ•Ä-t zase sportovat! Petr
byl zpropadenÄ½ lenoch a jÄ¡ vedle nÄ›j knÄ›la a tloustla!

â€žA hloupal!â€œ upozornila mÄ›
Kamila, kdyÄ¾ jsem jÄ- vyprÄ¡vÄ›la o svÄ©m boÅ¾skÄ©m bÄ›hu za rozbÅ™esku!

â€žTak tak!â€œ pÅ™itakala jsem
sebekriticky. â€žKonec se sebelÄ•-tostÄ-. Od teÄ• jsem superÄ¾ena! Sport, distingovanÄ¡
elegance, nadhled a pÅ™edevÄ¡Ä-m nedostupnostÄ• prohlÄ¡sila jsem a Kamilu to zjevnÄ›
pobavilo.

MÄ¬ plÄ¡n na obrodu tÄ›la i ducha
se vyvÄ•jel slibnÄ›.

Do prÄ¡ce jsem dorazila v bÄ•-lÄ©m
kostÄ½mu s vyÄ•esanÄ½mi vlasy. Milan uznale pokynul hlavou a Â™ekl:

â€žZ toho koukÄ¡ novej chlap!â€œ

Ve stÅ™edu dorazila smska od
Petra. â€žDÄ•ky za penÄ•ze, promiÅ„, jestli jsem ti ublÄ•-Ä¾il! UdÄ›lal jsem hroznou

chybu.â€œ

ZÂ™ejmÄ› mu nÄ›jakÃ¡ Thajka
pÅ™eslabikovala zprÃ¡vu pro pÅ™Ã¡-jemce.

Ve Ä•tvrtek dorazila orchidej v
kvÄ›tinÄ› a jÃ¡ vÄ›dÄ›la, Å¾e je od LukÃ¡Å¡e.

V pÅ¡itk jsem byla jako na trnÄ-.
Ani naprosto Ä¡lenÄ› pracovnÄ- hyperaktivita mÄ› nemohla uchrÃ¡nit pÅ™ed nervy
drÃ¡sajÄ›cÄ-m oÄ•ekÄ›vÄ›nÄ-m sobotnÄ-ho veÄ•era.

A pak najednou byla sobota a jÃ¡
proplÃ©tala jeho vlhkÃ© prsty se svÃ½mi v horkÃ© pÅ¡itme.

SkoÄ•ili jsme na to pod sprchou.

Saunu LukÃ¡Å¡i pronajal jen pro nÄ›js
dva a jÃ¡ se modlila, aby v hotelovÄ©m fitnescentru, jehoÅ¾ byla sauna souÄ•středem,
nemÄ›li z âžbezpeÄ•nostnÄ-ch dÅ›vodÅ›â€œ nainstalovanÄ© kamery.

BÄ½t zamilovanÄ¡ je energeticky
hroznÄ› nÄ›iroÄ•nÄ©. V nedÄ›li jsme podnikli osmikilometrovÄ½ bÄ›h s DrobeÄ•kem po lese,
kterÄ½ se stal nÄ›kolikanÄ›sobnÄ› svÄ›dkem naÅ¡- vÃ¡jivÄ© aktivity.

Å tÄ›kal a vÄ›bec se mu to nelÃ-bilo.

Po vÃ-kendu s LukÃ¡Å¡em jsem se
cÄ-tila asi o pÄ›t kilo lehÄ•Ä- a v nedÄ›li veÄ•er jsem zjistila, Å¾e jsem samÄ½m
opojenÄ-m absolutnÄ› zapomnÄ›la jÃ-st.

Zaboha jsem si nemohla vzpomenout
na jedinÄ© jÃ-dlo, kterÄ© jsem snÄ›dla od pÅ¡itku, tedy kromÄ› okoralÄ© pÅ™íky rohlÃ-ku,
kterÄ½ jsem zhltla v sobotu v noci.

âžSuper, jeÅ¡tÄ› pÅ¡ir vÃ-kendÄº a bude
ze mÄ› Cindy Crawford!â€œ pomyslela jsem si a oddala se spÄ›nku, ve kterÄ©m se
mÄ-sily pÅ™edstavy se vzpomÄ-nkami, kterÄ© po dlouhÄ© dobÄ› zcela vyÅ™adily zlosyna
Petra. RENATA FÄ•KOVÄ•, dalÅ¡iÄ-
zÄ-traâ€!